

אור
תורה
סטון

OHR
TORAH
STONE

BETWEEN TEARS AND STONES

*Rabbi Soloveitchik,
the Kinot and
the Archaeology of the
Churban*

Torah in Motion

Tisha b'Av 5786 / 2026

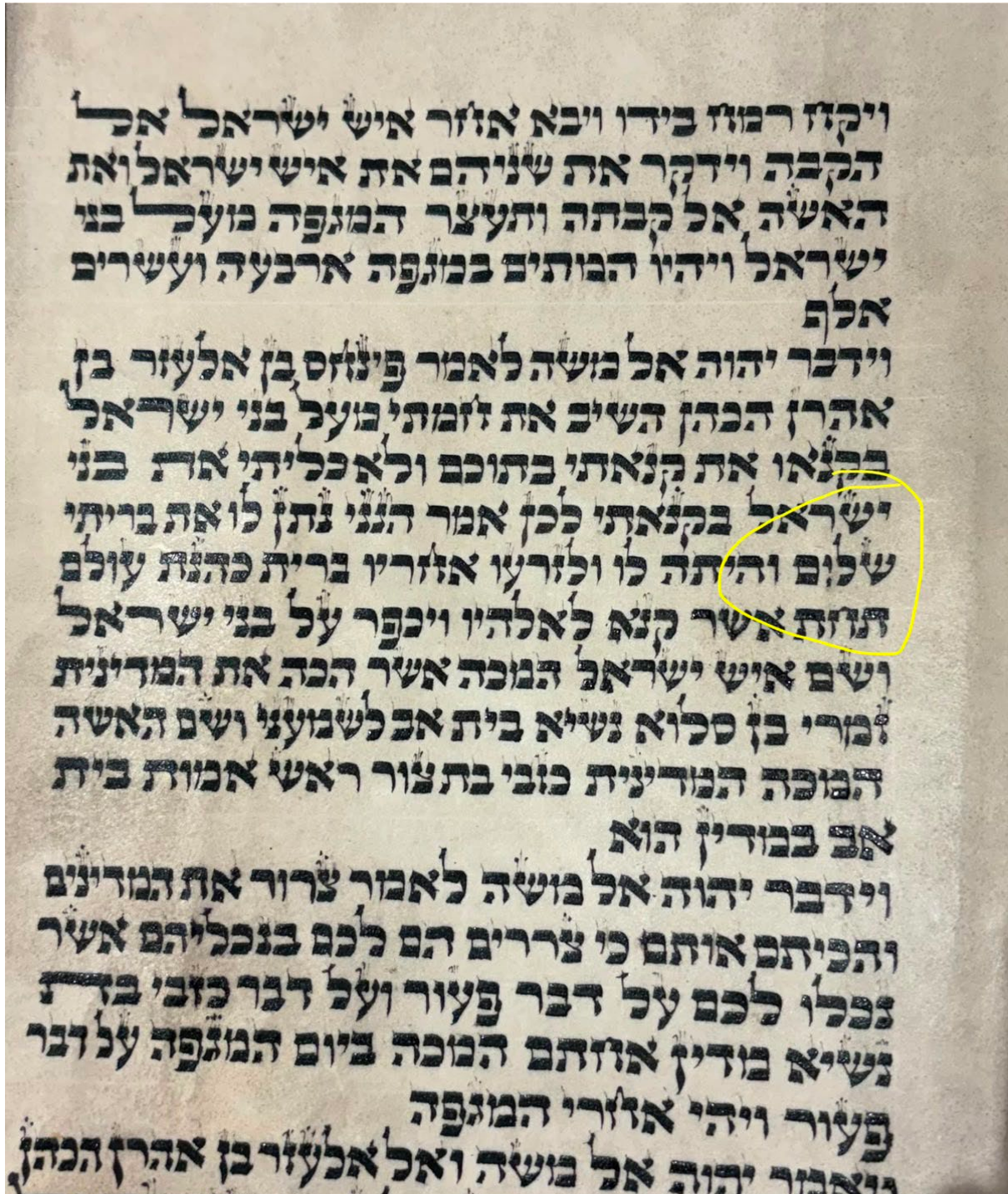
RABBI DR. KATRIEL (KENNETH) BRANDER

President and Rosh HaYeshiva, Ohr Torah Stone

president@ots.org.il

1. במדבר פרק כה פסוק יא - יב (פרשת פינחס)

(יא) פִּינְחָס בֶּן-אֱלֵעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הָשִׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: (יב) לִכֵּן אָמַר ה'נָני נָתַן לִי אֶת-בְּרִיתִי שְׁלֹמֶ:

2. תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כו עמוד א

כתב ירמיה ספר קינות. - אמר להו: מה כתיב ביה? - +איכה א'+ איכה ישבה בדד.

3. בראשית פרק ג

(ז) ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: (ח) וישמעו את קול יקוק אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יקוק אלקים בתוך עץ הגן: (ט) ויקרא יקוק אלקים אל האדם ויאמר לו איכה:

4. גולה – exile

גאולה – redemption

5. מסכת מכות דף כד עמוד א

וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר [בן עזריה] ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך ... שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו: +במדבר א'+ והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, דכתיב: +ישעיהו ח'+ ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו, וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני! אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: +מיכה ג'+ לכן בגללכם ציון שדה תחרש [וגו'], בזכריה כתיב: +זכריה ח'+ עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניחמתנו! עקיבא, ניחמתנו....

6. הגדה של פסח

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא [ורבי טרפון] שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

7. שַׁבַּת סוּרוֹ מִנִּי

שַׁבַּת סוּרוֹ מִנִּי שְׁמַעוּנִי עוֹבְרִי (נ"א עוֹכְרִי).

סָחִי וּמֵאִסּוֹ הַשִּׁימוּנִי בְּעֶדְרִי חֲבֵרִי.

סִכּוּתָהּ מִשְׁכֵּן מַסְכּוֹת דְּבִירִי.

סִכּוֹת וְהַבְלִגּוֹ גְבוּרִי.

סִפְקוֹ כֹּף וּמַעֲדוֹ אֲבִירִי.

כִּסְלָה כָּל אֲבִירִי:

נִפְלָה עוֹדִינוּ (נ"א עוֹדְנָה) בְּצוֹל (נ"א בְּחוּג) דְּכוּיָהּ.

עֵינִי חֲכֵתָה לַחֲזוֹן בֶּן בְּרָכְיָהּ.

עַד פְּלֵאִי גִלְגַּל חֲבוּיָהּ (נ"א חֲכוּיָהּ).

עֵינִי מַעֲלֵלֶת בִּיּוֹנִית נְכוּיָהּ.

עֲשֵׂה וְנַחֵם וַיִּקְרָא לְבָכְיָהּ.

וְנָם עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכִיָּהּ:

עַל פְּנֵי פֶרֶת נִפְצוֹ חֲסִידֶיהָ.

פִּלְגֵי סוּף זָכְרָה כְּעָרוֹ יְסוּדֶיהָ.

פֶּחֶד חֲטָא שִׁילָה תִּכְּף סוּדֶיהָ.

פָּצוּ חֲזִירֵי יַעַר אִיָּה חֲסִידֶיהָ.

פָּצוּ מַעֲשֵׂה עֲרִיָּה לְנִדְיָהּ.

פֶּרֶשָׁה צִיּוֹן בִּידֶיהָ:

עַל הַר צִיּוֹן צָדוֹ שְׁאוּנֵי מַדְנִי.

צָפוּ עַל רֹאשֵׁי זְדוּנֵי.

צִמְתּוֹ בְּנֵב לַעֲמֵד זְדוּנֵי.

צַד נִצְרֶת לַעֲוֹרֵר מַדְנִי.

צַעַק עַמִּי בִימֵי בֶן דִּינִי.

צַדִּיק הוּא יי:

אֶתָּה קָלִים הַכְּבֹדֶת וּמַעֲדֵי עֲרֻמוּנִי.

קִרְבֶּתָּ בָּא אֵלַי וַיַּחְרִימוּנִי.

קִרְאֵתִי לְיוֹשְׁבֵי גִבְעוֹן עוֹד הֵם זֲרֻמוּנִי.

קוֹלִי לְהַשְׁמִיעַ בְּעֶרְבַּ הַגְּרִימוּנִי.

קוּמִי עֹבְרִי בְּהֵתֶל הָעֲרִימוּנִי.

קִרְאֵתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּה רֻמוּנִי:

לָמָּה רוּחַ אֲפִינוֹ לְטִבַּח שְׁמֵרוֹ.

רִאִיתָ כִּי כְּתוֹנָר עוֹרְנוֹ כָּמָרוֹ.

רִאִיתָ כִּי עֵמֶל וְכַעַס בְּאוּיָךְ גָּמָרוֹ.

רִבֵּת בִּיד וְחִזְקָאֵל לְנִקָּם כְּמוֹ מָרוֹ.

רָאָה וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי אֲמָרוֹ.

רָאָה יי כִּי צָר לִי מִעֵי חֲמֻרְמָרוֹ:

הַשִּׁיבֵנוּ שִׁישִׁי שְׁמַע לְגוֹי צֹאנִי.

שִׁבְתֶּם רְמוֹס חֲצָרִי לְהַדְכִּיאֵנִי.

שִׁפְתֵי מִשְׁוֹרְרִי דְּבִיר דִּמְמוֹ לְהַדְאִיבִנִי.

שְׁמַעֲתָ זְמוּרוֹת אָף הַכִּין לְטֹאטְאֵנִי.

שָׁכְבוּ וְנָדוּ חֲצָץ לְהַבְרִיאֵנִי.

שְׁמַעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אֲנִי:

כִּי תָם חֲקֵתָ בְּכֶסֶּא אוֹפְנִיךָ.

תִּשְׁיֵב לָהֶם גְּמוּלָה כְּאֵז חֲזוֹת פְּנִיךָ.

תִּרְדּוּף לְצִלְמוֹן יוֹעֲצִי (רַע) עַל צְפוּנִיךָ.

תִּתֵּן לְהַבְהִיב נֹתְצִי פְּנִיךָ.

תִּקְרָא לְשִׁכְרָם כּוֹס כְּמוֹס בְּפְנִיךָ.

תִּבָּא כָּל רַעֲתֶם לְפָנֶיךָ:

תִּבָּא אֶל צָר אֲשֶׁר כָּלְנוּ.

לְמִבּוֹא חֲמַת בְּחֻמָּה נִהְלָנוּ.

עַד לַחֲלַח וְחִבּוֹר הִגְלָנוּ.

זָקַן וּבַחֲוֹר וּבְתוּלָה כָּבְלָנוּ.

רָם הִבֵּט נָא עִמָּךְ כָּלְנוּ.

זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:

8. ילקוט שמעוני תורה פרשת ויצא [רמז קיז]

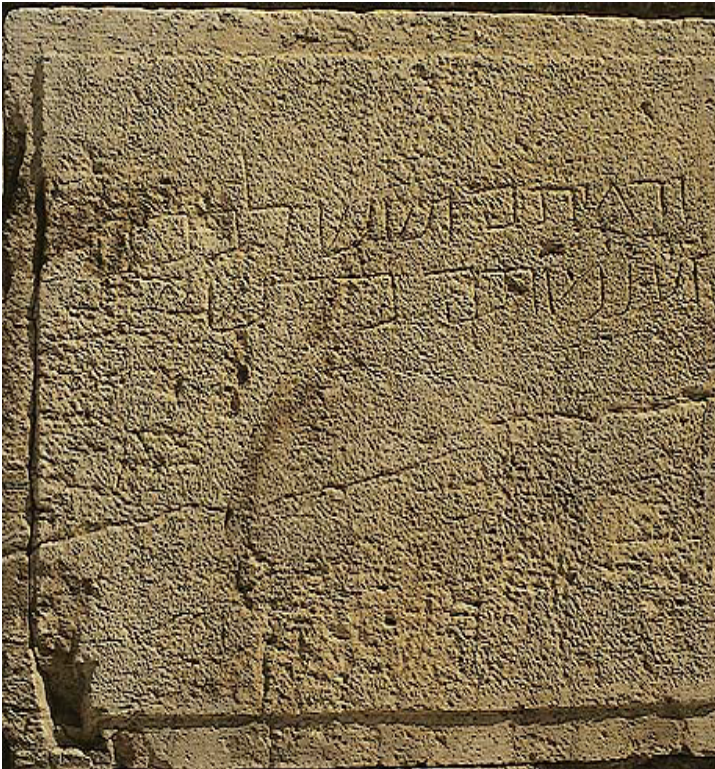
תנא עולים ומסתכלים בדיוקנו של מעלה ויורדים ומסתכלים בדמות דיוקנו של מטה

9. ישעיהו פרק 10

(יד) וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יקוק את עבדיו וזעם את איביו:

14. You shall see and your heart shall rejoice, Your limbs shall flourish like grass. The power of the LORD shall be revealed In behalf of His servants; But He shall rage against His foes.

10. Graffiti of Hope on the stones of the Kotel:

10. תענית דף כז עמוד א

התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבעה משמרות. על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים ושל לויים ושל ישראלים. הגיע זמן משמר לעלות - כהנים ולויים עולין לירושלים.

11. Kinah 10 Eicha Yashava Chavaselet

איכה יִשְׁבֶּה חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. וְדָמָם רוֹן
מִפִּי נוֹשָׂאֵי אֲרוֹן. וְנָעוּ מִמִּשְׁמֹרוֹתָם
כֹּהֲנִים בְּנֵי אֹהֶל. כְּנֹמֶסֶר הַבַּיִת
בְּמִסְרֵי מָרוֹן:

בָּכוּ תִבְכֶּה מִחֲמַשֶּׁת סָפְרִים. כְּנֹהֲרָג
כֹּהֵן וְנָבִיא בְיוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל דָּמוֹ
נִשְׁחָטוּ פָּרָחִים כְּצִפְרִים. וְנָדוּ כְּצִפְרִים.
כֹּהֲנֵי צִפּוּרִים:

גִּלְתָּה מֵאַרְצָה כֹּלָה מִקְשָׁטָה. בַּעֲוֹן
מַעֲשָׂרוֹת וּשְׁמִטָּה. וּבְאַרְבַּעַת שָׁפְטִים
הַשְׁפָּטָה. וּמַעֲדִיָּה הַפְּשָׁטָה. מִשְׁמֶרֶת
מִפְּשָׁטָה:

דַּרְכֵי הֵיכַל דָּמְמוּ כִּנְפֹרֶץ כְּתִלּוֹ. וְהַמַּעֲיִל
כִּנְקָרַע פְּתִילּוֹ. הוֹרֵד וְהַתֵּר וְהַשְׁפֵּל
מִתִּלּוֹ. וְנָע מִשְׁתִּילּוֹ. כֹּהֵן עֵיִתָּה לוֹ:

הָיוּ אוֹיְבִים מַלְעִיבִים בְּלוֹחֲמֵי לֶחֶם.
כִּבְטְלוּ הָלֹא פָּרַס לָרַעַב לֶחֶם. וְהָרַעַב
וְהַצָּמָאֵו מִמֵּיִם וּמִלֶּחֶם. כִּבְטְלוּ שְׁתֵּי
הַלֶּחֶם. מִבֵּית לֶחֶם:

וַיֵּצֵא הַדָּר אוֹם בִּכְסָף נְחֹפֶת. וְתַמּוּרוֹ
אֶפֶר עַל רֹאשָׁה חֹפֶת. וְנִרוֹת נִכְבּוּ
וּמִנּוּרָה נִכְפָּת. כִּפְשָׁעוּ בְּלֶחֶם וּפֶת.
נִלְכְּדָה יוֹדֶפֶת:

זָכְרָה זְמַן אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע הַשִּׁיבוֹ.
וַעֲתָה עֲנוֹת אָמֵן לֹא אָבוּ. לַעֲנָה וְרוֹשׁ
שָׁבְעוּ וְרוּוּ. וְהִקְצוּ וְהִלְעִבוּ. כֹּהֲנֵי
עִילְבוּ:

חֲטָא חֲטָאָה וְאַמְרָה לְאַלִּיל "זֶה אֵל".
וְהִלְעִיגָה וְתַעֲתַעָה בְּחוּזֵי אֵל. עֲבוּר כֵּן
הִקְנָאָה בְּמַרְגִּיזֵי אֵל. וַיֵּצֵא מִמַּעוֹן אֵל.
כָּפַר עֲדִיאַל:

טַמְאַתָּה הִחְנִיפָה תִּבְלִי. וְנַעֲלָה רֵב
הַחוּבִלִי. וְעָנָן אֲבָק רִגְלִיו כְּאַבִּלִי. וְאִין
מִתְכַּרְבֵּל. בְּכֹהֲנֵי אֲרֻבֵּל:

יָדוּ פָּרַשׁ צָר בְּבֵית זָבוּל. כִּי כְלִיָּה
חִיבְתִּי כְּדוֹר הַמַּבּוּל. כְּסָאוֹ הַשִּׁית
לְחַבּוּל וְנַבּוּל. וַיֵּצֵא בְּכָבֵל כְּבוּל. כֹּהֵן
כְּבוּל:

כָּל עָמָה קוֹנְנוֹ קִינָה. כִּי הִכְעִיסוּ לְאֵל
קִנָּא. כְּגוֹי נָבֵל אוֹתָם קִנָּא. וְנִדְּדָה
מִקְנָה. מִשְׁמֶרֶת אֶלְקָנָה:

לֹא לְמָרוֹם עֵין צִפֹּת. וְכִסְף עַל חֶרֶשׁ
חֹפֶת. וּבְחִזְזִיק מוֹסֵר הַרְפָּת. וְנִהְרַס
וְנִלְפַת. כֹּהֵן צִפֹּת:

מִמָּרוֹם הַשָּׁמַיִם נִלְאִיתִי טַעוֹן. וְהַכְנִי
בְּעוֹרוֹן וּבִשְׁגָעוֹן. וּפְקַד עָלַי עוֹן נוֹב
וְגִבְעוֹן. וְנָעָה מִמַּעוֹן. מִשְׁמֶרֶת בֵּית
כֹּהֵן מַעוֹן:

נשקד על עון ונכאב. כהושבתי אנונה
מבלי אב. ודוממתי מלצפצף במנים
ועגב. ונשאה עלי **קינה משמרת**
ישבאב:

סלה אבירי מורי הוריה. ולא נזכר לי
עקדת מוריה. ומרב מרד ומריה.
הצגה ערום ועריה **משמרת**
מעריה:

על גבי חרשו חורשים והאריכו מענית.
והריקו עלי חרב וחנית. והרביתי
צומות ותענית. ומצורת תכנית יצאה
יונית: [יבנאל]

פרשה ואין יד שולם. כי לא האמינה
בהשכם ושלום. והשבתה ברית מלח.
ואין שמן ממלח בראש **ממלח:**

צדיק הוא יי כי פיהו מרת. וערו ערו
עד היסוד בה הערת. ותמור עדי
וזמרת קינים עליה נחרת. ובקצוי ארץ
נזרת משמרת **נצרת:**

קראתי לצורי וקולי לא ערב. וקוננתי
ביער בערב. וככה נר הדולק במערב.
ורים לא ערב מאכלה **ערב:**

:

ראה כי הסערתי כאניה. בתאניה
ואניה. וקהלי כצאן לטבח מנויה. ונעה
מחנויה מגדל נוניה: **[כנרת]**

שמעו כי יצאתי בשביה. ונשרפה דת
מרום שבויה. והושתי לשמה
וערבוביה. ומהסתר חבויה נדה בית
חוביה:

שמעו כי נזהמתי בצחנה. וסתם מני
תחנה. ולא נתן לי רחמים וחנינה.
ומקרית חנה נעה **כפר יוחנה:**

תבא רעת שמוני הדמין. ושתו שפרי
שוממין. והשיב אחר ימין. ובעון צלמין
נעה **גנתון צלמין:**

תבא תמרים וחשכי תזרים.
וכדשא עצמותינו תפריים. ורים
ניחוחנו קקדם תרים. ומשלחך
תארים שולי חמת ארים[חמי
טבריה]

12. דברי הימים א פרק כד פסוק ז - יח

(ז) וַיָּצֵא הַגּוֹרֵל הָרֹאשׁוֹן לַיהוֹיָדָי לִידְעִיהָ הַשָּׁנִי:

(ח) לְחֶרֶם הַשְּׁלִישִׁי לְשָׁעָרִים הָרְבִעִי:

(ט) לְמַלְכִּיהָ הַחֲמִישִׁי לְמִיָּמֵן הַשְּׁשִׁי:

(י) לְהַקּוֹץ הַשְּׁבִעִי לְאַבְיָה הַשְּׁמִינִי:

(יא) לְיִשׁוּעַ הַתְּשַׁעִי לְשִׁכְנִיהוּ הָעֲשָׂרִי:

(יב) לְאַלְיָשִׁיב עֲשָׂתִי עֹשֶׁר לִיקִים שְׁנַיִם עֹשֶׁר:

(יג) לְחֶפֶה שְׁלֹשָׁה עֹשֶׁר לְיִשְׁבָּאב אַרְבָּעָה עֹשֶׁר:

(יד) לְבִלְגָּה חֲמִשָּׁה עֹשֶׁר לְאֹמֶר שֵׁשָׁה עֹשֶׁר:

(טו) לְחִזְיָר שִׁבְעָה עֹשֶׁר לְהַפְצֹץ שְׁמוֹנֶה עֹשֶׁר:

(טז) לְפֶתְחֶיהָ תִּשְׁעָה עֹשֶׁר לְיִחְזְקָאל הָעֲשָׂרִים:

(יז) לִיְכִיָּן אֶחָד וְעֹשָׂרִים לְגִמּוּל שְׁנַיִם וְעֹשָׂרִים:

(יח) לְדָלְיָהוּ שְׁלֹשָׁה וְעֹשָׂרִים לְמַעֲזִיהוּ אַרְבָּעָה וְעֹשָׂרִים: פ

15. תוספתא מסכת סוכה (ליברמן) פרק ד הלכה כח

בלגה לעולם חולקת בדרום וטבעתה קבועה וחלונה סתומה ... ויש אומ' מפני עיכוב משמרות נכנס ישבאב ושימש תחתיה לפיכך בלגה נראית יוצא לעולם וישבאב נראית נכנסת לעולם כל השכנים הרעים לא קבלו שכר חוץ מישבאב שהי שכינה של בלגה וקבל שכר.

The priestly division of Bilgah always received its portion in the south; its ring was fixed in place, and its window was sealed.

...Others say that the penalty was imposed because the priestly division was late in arriving for its service. The division of Yeshevav entered and served in its place. Therefore, Bilgah always appeared to be departing, while Yeshevav always appeared to be entering.

None of the bad neighbors received a reward except for Yeshevav, who was Bilgah's neighboring division and received a reward.

16. **Burning Books** – The Books of the Ramban (1230-1233) & then שאלו שרופה (Paris 1242) - 24 cartloads of the Talmud

17. Caves of Arbela: The ultimate hiding place

Even Herod could not vanquish the guerrilla cave dwellers who lodged in these extremely steep cliffs atop a very deep valley

By AVIVA AND SHMUEL BAR-AM | 27 March 2013, 2:11 am

Mount Arbel fort (photo credit: Shmuel Bar-Am)

Forty-five years after my first climb up Mount Arbel, I tried it again this week. How beautiful it is during this almost-spring season, filled with brilliantly red anemones, tall asphodels and the pink and white blossoms of the Maltese cross. And although I huffed and puffed quite a bit, ending up with legs that were wobbly and stiff for one or two days, it felt pretty good to know that I still had it in me!

Mount Arbel, just north of Tiberias, is a stunning site that oozes with Jewish history. In fact, well over 2,000 years ago it was filled with Jews! They lived on the mountain in two different kinds of housing: One group resided in dwellings on the mountain top and the others occupied natural caves that had been gouged out of the limestone by rainwater over many millennia. Their town was called Arbela.

Arbela's cave dwellers built ritual baths and water cisterns, and enlarged the caves in order to make their homes more comfortable. And at different times over the course of Israel's turbulent history, the caves were fortified and connected with an internal staircase.

In 161 B.C.E., Greek commander Bacchides passed through Arbela on his way to battle Judah Maccabee in Jerusalem. Most of the townspeople rose up against the Greek army and were slaughtered, with only a few able to flee.

Maltese Cross, Arbel, Feb. 2013 (photo credit: Shmuel Bar-Am)

[About Us](#)[Archaeological Excavations](#)[The Dead Sea Scrolls](#)[Collectors](#)[Events](#)[Press Office](#)[Archive](#)[Contact Us](#)[Additional Sites](#)[Hadashot Arkheologiyot Online](#)['Atiqot - Online](#)[The Archaeological Survey of Israel](#)[Conservation Department](#)[The IAA Scientific Archives](#)[The Leon Levy Dead Sea Scrolls](#)[Digital Library](#)[Friends of the IAA](#)[The Lod Mosaic](#)[The Jerusalem Archaeological Park](#)[The Jaffa Cultural Heritage Project](#)

The Coins Minted at Gamla

Danny Syon, IAA

Gamla Coin

Perhaps the most intriguing single find at Gamla is a coin. Only six of its kind are known, all of them found in the western quarters at Gamla, and all from the same pair of dies. It is a very crudely made bronze coin, obviously minted under improvised conditions and by an unskilled artisan. The obverse shows a cup, in clear imitation of the famous Jerusalem silver shekels which made their first appearance in the winter of 66 CE, which are generally accepted as showing one of the Temple utensils (AJC2:106–108). No doubt one of the Jerusalem coins served as a prototype for the Gamla coin, though no examples of the 'models' have been found to date.

The inscription starts around the cup and ends on the reverse, which carries no design. It states, in a mixture of paleo-Hebrew (biblical) and Aramaic (square) characters: "For the redemption of Jerusalem the Holy). Ironically, a coin of 'Akko-Ptolemais was found together with one of these, minted in honor of Vespasian when he landed there some months earlier on his way to crush the revolt.

No doubt these coins were produced during the siege or immediately preceding it, more as a propaganda effort than as currency, to make a political statement to the Jews, and possibly to the Romans.

This coin challenges the traditional view of a fragmented Jewish front that was preoccupied mainly with internal strife and the defense of isolated sites by pockets of rebels, presenting Vespasian with an easy prey of towns and strongholds instead of a unified front. It shows that even under the most difficult conditions, the people of Gamla still remembered the original aims of the revolt, symbolized by 'the redemption of Holy Jerusalem'.

Additional Articles ...

- The Weapons
- Ballista Balls
- Arrowheads
- Other Weapons

19 **JOSEPHUS FLAVIUS** (c. 37–after 100 C.E.), Jewish historian and one of the chief representatives of Jewish-Hellenistic literature.

BIOGRAPHY

Early Life

Born in Jerusalem into an aristocratic priestly family belonging to the *mishmeret* of Jehoiarib, through his mother Josephus was related to the Hasmonean dynasty. Josephus relates of himself that in his youth he was so renowned for his knowledge of the Torah that high priests and leading men of the city would come to consult him on matters of *halakhah*, and he was apparently distinguished in his youth as an aggadist. At all events, he was certainly not ignorant of the Torah, as many scholars have maintained. From the age of 16 he spent three years with a certain Bannus, who appears to have been a member of one of the many contemporary sects (but not necessarily an *Essene), who lived an ascetic life in the wilderness, wore clothes made of leaves, fed on wild herbs – like John the Baptist (Matt. 3:4) – and made ablutions in the morning and evening. In 64 C.E., at the age of 26, Josephus was sent on a mission to Rome to secure the release of some priests who had been seized and delivered to Rome by the procurator *Felix to render an account to the emperor for some offense they had committed. Josephus was probably selected for this mission because of his knowledge of Greek. With the help of the Jewish actor Aliturus he obtained an introduction to the empress *Poppaea Sabina; his efforts were crowned with success and the priests were released. The visit had a profound effect on Josephus, Rome making an indelible impression on him.

As Commander of Galilee During the Jewish War

At the outbreak of the Jewish War (66 C.E.), Josephus was appointed commander of Galilee, which was probably the most important military assignment during the first stage of the war. Despite this he seems to have belonged to the moderate party that had gained control after the victory over Cestius *Gallus, and it was hoped that he would exert his influence at a critical juncture to achieve a compromise settlement. Simeon b. Gamaliel could have found no one more suitable for this purpose than Josephus, since the latter was quite capable of outwitting his rivals until an opportune moment arrived to work for peace. However, it remains uncertain whether John of Giscala was actually ousted from the leadership in Galilee on explicit instructions from Jerusalem and overall command given to Josephus by the Sanhedrin, since his account of his operations in Galilee (contained in the *Life*) is extremely vague, and gives the impression that he conceals more than he reveals. Josephus may have acted on his own responsibility when he sought to supersede John. In any case there is no justification for the theory that Josephus was never sent to Galilee but seized control there against the wishes of the Sanhedrin even before the outbreak of the revolt. In fact Josephus seems to have come to Galilee only after Cestius Gallus' defeat, which marked the beginning of the revolt.

The position of the Sanhedrin's envoy was a difficult one, since the local Galilean leaders had no wish to accept a man who had been appointed over them by the central authority in Jerusalem. Because of this there was continuous strife, and clashes took place between Josephus and John and his Galilean supporters. John failed in his attempt to induce the Sanhedrin to recall Josephus, and the conflict in Galilee persisted until the arrival of *Vespasian in the spring of 67 C.E. The country, unprepared for hostilities, was wholly unable to wage an offensive war. The cities, which Josephus claimed to have fortified, were isolated from one another and could only defend themselves singly, without any cohesion or plan. The decisive battle took place around the city of Jotapata, to which Josephus had retired and which resisted for six weeks. When the city fell on Tammuz 1, 67, Josephus fled with 40 men to a cave. There each man resolved to slay his neighbor rather than be taken captive by the enemy. Josephus artfully cast the lots, deceitfully managing to be one of the two last men left alive and then persuaded his companion to go out with him and surrender to the Romans.

Josephus' "Prophecy" Regarding Vespasian

Josephus relates that when he appeared before Vespasian he foretold the greatness in store for the Roman commander, who spared his life, binding him in chains only. This is a very surprising account, for the Talmud tells a similar story except that there the prophecy was made by R. *Johanan b. Zakkai. In fact, there is some substance in both accounts. Presumably under no circumstances would Josephus have dared so brazenly to misrepresent the truth had the story been a complete fabrication, since *The Jewish War* was written under the patronage of the emperor and its contents sanctioned by the imperial dynasty. The emperor would hardly have assented to the account had it not contained a nucleus of truth, which led him to accept the fictitious element in the story as well. The primary fabrication was that the "prophecy" was not made by Josephus when he appeared as a captive before Vespasian, who received the rebel commander as a prisoner of war punishable with death. It was apparently Vespasian's intention to have him taken to Rome and there to execute him during his triumph, as he later did to *Simeon b. Giora. Josephus was held prisoner in the Roman camp for the duration of Vespasian's campaign until the news was received of Nero's death (68 C.E.). This information undoubtedly caused a stir in Vespasian's camp too, and the ferment increased greatly when word was heard of the death of Galba (69 C.E.), who had been proclaimed emperor. The officers and troops began to entertain the idea of appointing an emperor of their own.

His Exploitation of Circumstances Surrounding Nero's Death

Josephus was determined to exploit this new state of affairs to his own advantage, shrewdly perceiving it as an opportunity for obtaining his freedom – and perhaps even more – if only he was able to make proper use of the favorable turn of events. He was fully aware of the prophecy, which was widespread in

Ohr Torah Stone is an Orthodox movement of 32 institutions and programs making a transformative impact on Jewish education, leadership and outreach worldwide.

Ohr Torah Stone's educational institutions, social projects, outreach programs and leadership development initiatives for men and women are committed to illuminating the beauty and contemporary relevance of authentic Torah Judaism in Israel and around the world.

For more information, visit us online:

ots.org.il

